

בראש ובראשונה נופים, אתרים קדושים שונים, שכל אחד מהם קדוש לעם אחר. את החלקים העתיקים של ירושלים וכך הלאה וכך הלאה. אנחנו נשהה פה רק שבוע, שאלמלא כן הייתי משיב: "את הכול".

אתה מתרגם מן הצרפתית, מן הלטינית ומן היוונית. מה אתה מעריך במיוחד אצל המשוררים שאותם תרגמת?

אני אוהב משוררים שמוקירים צלילות, דייקנות רגשית וסובלנות אנושית, לרבות סובלנות כלפי אנשים השונים מאוד מהם עצמם, ושיש בהם אורך-רוח של חיבה כלפי מה שמשתמע לשתי פנים. חוש של הומור יש בו כדי לעזור הרבה - אנשים עשויים להיות מבדחים מאוד כשהם מנסים להיות מחמירי-סבר או פיוטיים. ההומור יכול להציל אותנו משגעון גדלות אם נניח לו לפעול את פעולתו.

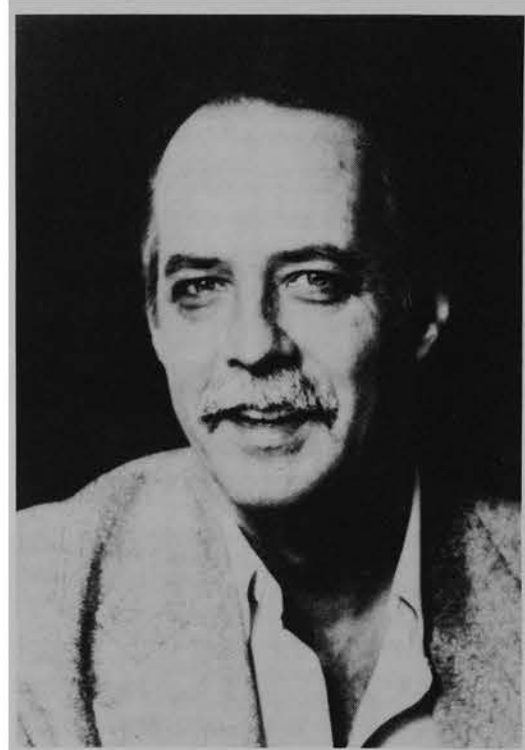
תודה רבה.

השירה. משוררים רבים משמשים כמרצים במוסדות אקדמיים. התשובה לשאלתך היא עניין אינדיבידואלי. יש משוררים שהדבר משפיע עליהם לרעה. באשר לי אני אינני רואה בעיסוקי האקדמי מכשול בפני יצירתי. אני רואה את עצמי כמו מוסיקאי עם עבודת יום.

מיהם הסופרים החביבים עליך ואת מי אתה קורא עכשיו?

הסופרים החביבים עלי משתנים ככל שאני קורא. גם בנדון זה אני נוטה לצד הגיוון. באחרונה קראתי מחדש את תרגומו של אלכסנדר פופ ל"האודיסיאה". בנסיעתי הנוכחית לקחתי איתי ספר של סיפורים מאת הנרי ג'יימס וספר מאת המשורר האמריקאי ניקולאס כריסטופר, שעניינו - הכרך "פילם נואר" האמריקאי.

אלו דברים אתה מצפה לראות בביקורך בישראל?

מעניין להתבונן מלדעת. תמיד הייתי תלמיד טוב, אדם שליט אהבה וידע, אולי מתוך מגמה מופלגת לשומרון לעצמו. אבל יש גם מישהו בתוכי היודע - לא רק מאמין כי אם יודע - שלראות מעניין יותר מלדעת. סקרנות היא מדרך הטבע דלגנית ובעלת יצרים יותר מאשר מסתפקת במועט.

האם אתה רואה עצמך כמי שמעורב פוליטית וחברתית בשאלות השעה?

כל אורח ער, לא זו בלבד שהוא מעורב פוליטית וחברתית בשאלות השעה, אלא גם מושפע ומוגדר על-ידי השאלות הללו. זהו פרדוקס שיגרתי, שגם אורחים שאינם ערים לו, דמותם נקבעת על-ידי אותן שאלות. אינני טוען שמפני שאני כותב שירים הנני מוסמך לחרוץ משפט בעניינים פוליטיים וחברתיים יותר מאשר מי שאיננו משורר. אני, אכן, מניח שאילו כתבתי שירים שלא היה בהם כדי לשקף את השפעת השאלות הפוליטית והחברתיות - כוח הכבידה שלהם - או את חיי היומיום, אזי הייתי כותב שירים בלתי-מדויקים וחלקיים בלבד.

האם אתה רואה עצמך כמשורר אמריקאי?

כן, בהחלט כן. כמו רוב האמריקאים הייתי חש עצמי לחוץ לומר משהו שיש בו כדי להועיל לגבי השאלה "מיהו אמריקאי", אבל שפת-האם עיצבה אותי בכל כוחה ממש כשם שהדובה מעצבת את דמותם של גוריה. ובמקרה הנדון לשון-האם היא האנגלית האמריקאית.

האם העובדה שאתה מרצה על שירה ומשוררים בסביבה אקדמית עשויה להתקיים בשלום בצד חיך כאמן יוצר? באמריקה האוניברסיטאות הן הפטרוניות של

דרור אלימלך

לילה עשן

אותו לילה עשן, כתם,
במאי,
היו הבדואים עלפי חם
על הדשא
בבית-החולים סורוקה בבאר-שבע.
הערפל רעד
ועמד.
האנשים זמרו חרש
אך לא היו ממשיים יותר
מהקקטוסים ההלוצינוגניים
שבראשי

כמו פר

כמו פר מדשדש,
נאחו בעמודי ברזל
ונופל
הייתי.
היינו.
הייתי

מתוך הספר "סרפדים ותרופות" העומד לראות אור

נגני הג'ז משיקגו

נגני הג'ז משיקגו
נגנו ג'ז קשות
זה היה הסטיל.
עכשו חרף
קר מאוד,
עמק בתוך הלילה
הג'ז הקשות הזה
וחיי המבזבזים.
סתם קומבינציה כזאת

הבטחה

ממרחק גדול
ראה במטשטש דמות אשה תמירה, יפה,
נפנה
והחל לרוץ לקראתה
לבוש פלו בצ'הב.
כה בפשטות,
איש אמת בצ'הב
(לא סתם איזה דיק טריסי)
רץ בהתלהבות
לא יודע כלל,
לא רוצה לדעת כלל,
מה בדיוק מחכה לו.